

[Statsministeren.]

Rationeringer, Bekendtgørelser, Cirkulærer med Bemærkninger om forudgaaende Forhandlinger og med vejledende Betragtninger; det hele naturligvis holdt i en fuldkommen saglig, objektiv Form. Fra Pressesekretariatet gaar Stoffet videre ud til Brug for den samlede Presse og derfra i større eller mindre Omfang ud til hele Befolkningen.

Ministerierne har ogsaa gennem Pressesekretariatet en stærk Forbindelse med Radioen, saaledes bl. a. ved Tilrettelæggelsen af det saakaldte aktuelle Kvarter, hvori Ministre eller Embedsmænd kommer til Mikrofonen og belyser særligt aktuelle Spørgsmaal, Rationeringer o. s. v.

I Forbindelse med hele Beskæftigelsesproblemet har forskellige af Ministerierne, Regeringens Beskæftigelsesudvalg og Beskæftigelsescentralen gjort stærk Brug af Pressesekretariatet baade ved Udsendelse af Bladstof, ved Radioudsendelser og ligeledes ved, at Pressesekretariatet har medvirket ved Optagelsen af de Beskæftigelsesfilms, som Rigsdagen forleden havde Lejlighed til at stifte Bekendtskab med.

Jeg tænker ikke, der er Grund til her at komme nærmere ind paa det Arbejde, som Pressesekretariatet udøver. Hvis vi ikke havde det Organ nu, maatte flere af Fagministerierne, saaledes Handelsministeriet og Landbrugsministeriet og maaske enkelte andre, i hvert Tilfælde hvert have deres Informationsafdeling med særlige Medarbejdere. Vi har derfor fundet det naturligst at samle Arbejdet eet Sted og ikke stykke det ud til forskellige Sider. Det er min absolutte Opfattelse, at man de forskellige Steder, i Ministeriet og i Centraladministrationen, hvor man har Brug for det Arbejde, der her udføres, mener, at et Organ som dette for Tiden ganske simpelt slet ikke kan undværes, og jeg har med Glæde bemærket, at en Bladmand, der er Redaktør for et af de største Venstreblade her i Landet, offentligt har givet Udtryk for den samme Opfattelse. Men efter denne Ordveksling kan vi naturligvis give Finansudvalget en mere indgaaende Redegørelse, og forhaabentlig naar vi til Forstaaelse om denne som om andre Sager.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen fremsatte nogle Bemærkninger vedrørende forskellige Ministerier, som jeg i Hovedsagen overlader til Kollegers Besvarelse. Der var dog enkelte Ting, der angaar Statsministeriet. Det ærede Medlem talte om Udgifter foranlediget ved Strandfredningskommissionens Arbejde. Jeg for-

stod det ærede Medlem saaledes, at Beløbet skulde være udbetalt paa en særlig Maade. Det ved jeg nu ikke noget om. Det er udbetalt med vor Medvirkning paa ganske normal Maade.

Det ærede Medlem siger, at Arbejdet kunde være udført uden Udgift for Staten. Det maa bero paa en Misforstaaelse; der er ingen, der arbejder gratis. Naar altsaa det ærede Medlem siger, at det kunde være gjort billigere eller ligefrem uden Udgift, maa det, som sagt, bero paa en Misforstaaelse. Thi efter hvad der foreligger, maa jeg gaa ud fra, at Udgiften ikke var blevet mindre, hvis man havde ordnet sig paa en anden Maade. Hvis ikke Strandfredningskommissionen havde truffet et Arrangement med Matrikelkontoret, saa skulde disse Arbejder jo gøres og vilde være blevet gjort paa anden Maade, men naturligvis mod Betaling. Der kan derimod være Spørgsmaal om, hvorvidt Udgiften skulde være opført paa Fredningsregnskabet eller paa Matrikelkontorets Regnskab, men det kan næppe være det afgørende. I øvrigt er det sandsynligt, at Hovedrevisoratet ogsaa har været ude for en Misforstaaelse, idet Ordningen af Matrikelkontoret maaske er Aarsag til de Bemærkninger, der er fremsat; men dette vil jo nærmere kunne undersøges.

Med det samme jeg er ved det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, nævner jeg, at der senere paa Dagsordenen er fremsat en Forespørgsel til mig angaaende en enkelt Ytring i Aabningstalen. Jeg undrer mig over, at denne Forespørgsel stilles, da der jo ved Finanslovens første Behandling er Adgang til at spørge og svare. Jeg skal benytte Lejligheden til at sige et Par Ord om denne Forespørgsel. Det undrer mig, at Spørgsmaalet først fremkommer i Oktober 1941, eftersom den samme Vending, som man nu besværer sig over, fandtes i Aabningstalen den 1. Oktober 1940. Det er underligt, at man ikke allerede dengang blev forarget. Begrundelsen for Ytringens Anvendelse ligger jo lige for Haanden, nemlig Bondepartiets Erklæringer om, at Venstres og det konservative Partis Vedtagelse af at gaa med i Samlingsregeringen har forskertset Muligheden for Dannelsen af en stærk Mindretalsregering, og Mindretalsregeringer hører jo nu ikke med til det forfatningsmæssige Grundlag, vi lever paa herhjemme. I øvrigt gav det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen i Tirsdags, da han talte, en Forstærkning til Bedømmelsen ved at stille i Udsigt, at det kunde blive nødvendigt at gennemføre en Nyordning af Danmarks Forhold mod Folkets Flertals Vilje. Hermed